

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 2353/2015
24.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у спору тужиоца И.Б. из П., чији је пуномоћник С.Л., адвокат из Б., против туженог ПКБ В.-П. АД за трговину и производњу из Б., кога заступа В.П., адвокат из Б., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1637/2014 од 22.04.2015. године, у седници одржаној 24.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1637/2014 од 22.04.2015. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 9078/10 од 14.11.2013. године обавезан је тужени да тужиоцу исплати 1.935.776,20 динара са законском затезном каматом од 01.04.2013. године до исплате и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 663.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1637/2014 од 22.04.2015. године: 1) одбијена је жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у делу става првог изреке, којим је тужени обавезан да тужиоцу исплати 521.035,91 динар на име изгубљене зараде и 24.266,83 динара на име накнаде трошкова регреса за коришћење годишњег одмора, са законском затезном каматом од 01.04.2013. године до исплате; 2) преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке и одбијен тужбени захтев преко досуђеног износа од 521.035,91 динар на име изгубљене зараде и преко досуђеног износа од 24.266,83 динара на име накнаде трошкова регреса за коришћење годишњег одмора до траженог износа од 1.935.776,20 динара, са законском затезном каматом од 01.04.2013. године до исплате; 3) преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде и тужени обавезан да тужиоцу накнади трошкове у износу од 179.437,50 динара, а одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка преко досуђеног износа до износа од 663.750,00 динара; 4) обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 8.250,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио је ревизију у односу на део којим је тужбени захтев одбијен, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09), који се примењује на основу чл. 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14) Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена. У том смислу, чињеница да је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака није од утицаја на оцену дозвољености ревизије, јер се члан 403. став 2. тачка 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14) на конкретни случај не може применити, зато што је парница покренута пре 01.02.2012. године, а у новом решењу пресуда није укидана.

Наиме, према чл. 506. став 1. (прелазне и завршне одредбе) Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровешће се по одредбама ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09). Према чл. 23. став 3. новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), објављених у „Службеном гласнику РС“, бр. 55/14, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Тужба у овом спору ради накнаде штете због изгубљене зараде и трошкова регреса за коришћење годишњег одмора поднета је 02.04.1997. године.

Имајући у виду да се ради о спору из радног односа, који се односи на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора побијаног дела (1.390.474,00 динара) не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу чл. 404. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић, с.р.**